

# De jongens van buiten lieten Deto in de steek

2-5-1991

## Elf punten

Deto verzamelde in 23 wedstrijden 11 punten. De derde plaats van onderen geeft recht op een promotie/degradatie-duel. Om dat te halen moet Deto de komende drie wedstrijden LJV (15 punten) en ON (16 punten) passeren. Dat is onmogelijk, omdat beide clubs zaterdag tegen elkaar spelen. Als Deto het totaal van LJV en ON evenaart, nekt het veel mindere doelsaldo de club uit Vriezenveen.

Deto-HZVV 1-4 (0-2), 6. 0-1 Stoffler, 20. 0-2 Drost (str.), 76. 0-3 Drost, 79. 1-3 Hodas (str.), 83. 1-4 Plasman.  
Deto: Van der Leij; Born, Heuvel, Bonthuis, Othof; Ensing, Elberse (H. Meijers), Hodas; F. Zwijze, Van Dijk (R. Zwijze), Hellegers.

door Paul Berkhout

**VRIEZENVEEN** – Een schrammetje met wat bloed siert het scheenbeen. Alsof het olijk wil zeggen: zie, we hebben wel gevochten. Maar het hoofd is nauwelijks bezweet en de ogen zijn te helder. Marcel Elberse is aanvoerder en vedette van de Vriezenveense voetbalclub Deto. Van het roemruchte Deto, dat op een vrolijke Koninginnedag voor het eerst in zijn historie is gedegradeerd uit de eerste klasse. „Speel ik plichtmatig? Goh, dat hoor ik wel meer, maar het is echt niet zo”. Hij merkt niet hoe achter zijn rug de ramen van de kantine hem uitjouden. Hij wil het niet merken.

Deze aanvoerder draagt een trainingsjasje en jongleert met twee ballen. In het duel van de waarheid, 1-4 verlies tegen HZVV, is hij gewisseld. Dat is onluisterend, als je Marcel Elberse heet en 'bijna alles al hebt meegemaakt'. „Ik zou me diep moeten schamen”, zegt de aanvoerder, iets te opgewekt. „Als je mijn prestaties ziet dit jaar... Maar ik ben niet de enige die zich moet schamen, hoor”. Het raam van de kantine zwaait open, clubleden roeren zich. Het gaat over Elberse. „Weet je waarom hij niet hard kan lopen? Omdat hij zijn zak vol geld heeft...”. Deto verwerkt de degradatie met venijnige verwijten en fluwelen verontschuldigheden.

De jongen in het witte T-shirt is Luudwin Ensing. Beide oortellen versierd - een ring en een knopje -, gebuigd gezicht en strak gekapt. Hij speelde al eens in het eerste van Voorwaarts, maar wordt nu gerekend tot de jonge garde van Deto. Ensing geloofde er al lang niet meer in dat Deto zou overleven. Hij moet het hebben van werklust, maar we hebben ook hem niet zien knokken. „Het sluipt er in. Als je op zaterdagavond in een disco komt, word je als Deto-speler de grond in getrapt...”.

Terwijl de wind door zijn T-shirt waait, schetst hij in een notepad de lotgevallen van een topclub in verval. „Wij zitten met de gebakken peren”, zegt Ensing, en dat wij slaat op alle goedwillende jonge jongens en alles wat de club verder een warm hart toedraagt. „De jeugd zit hier volgend jaar nog, de rest vertrekt. Die spelers waren vandaag al met de gedachten bij volgend jaar. Deto is in de steek gelaten, door de jongens die zouden moeten uitblinken...”.

Deto betaalt dit seizoen de tol voor de ambities. De voetbalclub heeft altijd als een magneet gewerkt op talenten uit de regio en voormalige profvoetballers. De regels der amateurs werden op sportpark Het Midden ruim uitgelegd. Het zorgde voor onrust en een gebrek aan 'eigen jeugd'. Het leidde nooit tot een landstitel. Vermoedelijk was Deto, zelfs in zijn beste jaren, nooit een echt team. Nu alles tegen heeft gezeten, wordt dat gebrek aan teamgeest de club noodlottig. Er is berusting, nooit bezieling. Er is tweespalt, geen eenheid.

Als lijfsbehoud in het geding is, komen er bij veel clubs nieuwe krachten vrij. Bij dit Deto niet. Deto sjokt, Deto zucht, Deto berust. De spaarzame supporters van de *Bultsi-de* hebben nog wel een grote trom de tribune opgesjouwd, maar de lust om de trom te roeren vergaat hen al snel. Twee lelijke fouten van Hendry Born - een beperkte rechtsachter - betekenen na twintig minuten een 0-2 achterstand en een verloren wedstrijd. Born kan er niks aan doen, hij kan niet beter.

Elberse geeft Born niet de schuld. Hij zoekt de oorzaken binnen de club. „Ik zit hier drie jaar. Als daarin twee keer een trainer vertrekt en spelers weglopen, zit er iets fout in de organisatie”. Hij ontkent dat zijn besluit om de club te verlaten al vast staat. „Als Deto met een goed plan komt, blijf ik misschien...”.

Met dat plan houdt Jan Wetering zich bezig. Vanavond wordt de nieuwe trainer aangesteld, vervolgens wordt de spelersgroep doorgelicht. Dan blijkt hoe desastreus de leegloop is. „Nu we zijn gedegradeerd moeten we het spel nog beter op de rij zetten”, zegt Wetering. Hij is bang voor een vrije val. „De strategie is duidelijk: we willen een brug slaan van de jeugd naar het eerste. Die wens leeft al langer, maar de tijd heeft Deto ingehaald”.

Zo besluit Deto, nummer acht op de eeuwige ranglijst van zaterdagclubs, negentien jaar voetbal op het hoogste amateurniveau. Met een nederlaag tegen de tijd. En met de gedachten bij morgen, als de club tracht zich te herstellen van dit zwarte seizoen. De sponsor glimlacht beminnelijk, voor Witte van Moort is er geen reden de reclameborden weg te slopen. De voorzitter zegt dat zoiets 'eens' moet gebeuren. De supporters verlangen naar de vele streekderby's. Enkele brutalen scanderen reeds 'eigen jeugd, eigen jeugd' over het verlaten hoofdveld.

Maar nergens een huilbui of stil verdriet. „Toch zijn er veel mensen kapot van”, zegt Wetering. „Ik zelf ook”. Is het tekenend dat op sportpark Het Midden op deze treurige dag de vlaggen niet halfstok hangen? Maar, alsof er niets is gebeurd, fier in top? Het is tekenend. Maar het is 606 Koninginnedag.



■ Vertrouwd beeld op sportpark Het Midden. Deto-doelman Patrick van der Leij wordt gepasseerd.  
FOTO CHAREL VAN TENDELOO